

formidlingsaktiviteter som udgangspunkt ikke er bundet til et bestemt sted, men kan foregå hvor som helst, så længe de relevante kommunikationsmidler (telefon, fax, internetforbindelse mv.) er til rådighed.

På den anden side vil der være tale om dobbeltkontrol, hvis Danmark kontrollerer formidlingsaktiviteter foretaget i de andre EU-lande, som selv fører – eller inden for overskuelig fremtid vil føre – kontrol med formidlingsaktiviteter foretaget på deres områder, jf. EU's fælles holdning.

På den baggrund foreslår arbejdsgruppen en ordning, hvor der kræves tilladelse til formidlingsaktiviteter i såvel Danmark som udlandet, dog med undtagelse af de øvrige EU-lande.

Det bemærkes, at muligheden for at håndhæve danske regler om kontrol med formidlingsaktiviteter er begrænset af straffelovens regler om dansk straffemyndighed. Det er således som udgangspunkt alene muligt at straffe handlinger foretaget i den danske stat og på danske fartøjer samt handlinger foretaget i udlandet af personer, der har dansk statsborgerskab eller bopæl i Danmark. For handlinger foretaget i udlandet af personer, der har dansk statsborgerskab eller bopæl i Danmark er straffemyndigheden dog som hovedregel betinget af, at handlingen både er strafbar efter gerningsstedets lov og dansk lov (princippet om dobbelt strafbarhed). For en nærmere gennemgang af reglerne henvises til afsnit 2.2.1.

For så vidt angår den geografiske afgrænsning af våbenoverførsler synes Danmark kun forpligtet til at kontrollere formidling vedrørende overførsler fra ét ikke-EU-land til et andet, jf. afsnit 2.3.3.

Baggrunden for denne afgrænsning er dels, at overførsel af våben til EU-lande generelt ikke kan anses for kritisk, dels at overførsler af våben fra EU-lande allerede er underlagt kontrol via afsenderlandets eksportkontrollsystem, jf. EU's adfærdskodeks for våbeneksport. Kontrolleres samme overførsel i henhold til danske formidlingsregler, vil der således igen være tale om dobbeltkontrol.

Arbejdsgruppen foreslår, at de kommende danske regler om våbenformidling i overensstemmelse med EU's fælles holdning og Danmarks øvrige forpligtelser i henhold til det internationale samarbejde kun skal omfatte overførsler mellem ikke-EU-lande.

Det bemærkes for en ordens skyld, at der ikke er sikkerhed for, at andre EU-lande i alle tilfælde vil vurdere våbenoverførsler på samme måde, som de danske myndigheder ville have gjort, uanset at alle EU-lande er forpligtet til at iagttage de kriterier, som er opstillet i EU's adfærdskodeks for våbeneksport. Det er imidlertid arbejdsgruppens opfattelse, at eventuelle problemer, herunder uensartet praksis i forbindelse med EU-landenes vurderinger af våbenoverførsler, snarere bør løses via EU-landenes samarbejde om at opnå en mere ensartet anvendelse af EU's adfærdskodeks, end ved dansk dobbeltkontrol.

Kontrolordningen vedrørende formidlingsaktiviteter foretaget på dansk territorium bør efter arbejdsgruppens opfattelse gælde for enhver.

I det omfang der indføres kontrol med våbenformidling foretaget i udlandet bør det imidlertid overvejes, om det er naturligt og rimeligt at kræve, at danske statsborgere med fast bopæl i udlandet, skal være retssubjekter for danske regler om våbenformidling og dermed skal søge de danske myndigheder om tilladelse til formidlingsaktiviteter i udlandet. Endvidere vil disse personer som udgangspunkt kun kunne retsfølges ved danske domstole, hvis den pågældende handling (udførelse af våbenformidling uden tilladelse) både er strafbar efter gerningsstedets lov og dansk lov, jf. princippet om dobbelt strafbarhed i straffelovens § 7.

Det er på den baggrund arbejdsgruppens opfattelse, at kontrolordningen vedrørende formidlingsaktiviteter foretaget i udlandet bør begrænses til handlinger foretaget af personer med bopæl i Danmark og virksomheder med hjemsted i Danmark. Dette lægges der i øvrigt også op til i OSCE's principper, ligesom det i alt væsentligt svarer til de gældende ordninger i Belgien, Finland, Holland, Sverige, Østrig og Norge.

For så vidt angår handlinger foretaget i udlandet af virksomheder (juridiske personer) med hjemsted i Danmark skal i den forbindelse bemærkes følgende: Hvis en efter danske regler ulovlig våbenformidlingsaktivitet foretages i udlandet af en ansat i en virksomhed med hjemsted i Danmark, og overtrædelsen skyldes tilregnelige forhold (f.eks. manglende eller urigtig instruktion af den ansatte), der kan henregnes til virksomhedens hjemsted, bør den ulovlige handling efter arbejdsgruppens opfattelse anses for begået både på hjemstedet i Danmark og på det sted i udlandet, hvor lovovertrædelsen manife-